

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 19 • Τεύχος 3

ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΣΧΗΜΑ

Μεγαλώνουμε και
μαθαίνουμε

Φλερτάροντας με την αποτυχία

Δυο ατυχήματα και
ένα μάθημα

Όταν δείχνεις αδέξιος

Αντιμετώπισε τους
φόβους σου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Υπάρχουν αποφάσεις όλων των ειδών. Καθημερινά παίρνουμε αποφάσεις για το τι θα φάμε, αν θα ασκηθούμε, πώς να χρησιμοποιήσουμε τον χρόνο μας, κτλ. Με το πέρασμα του χρόνου, αυτές οι αποφάσεις γίνονται συνήθειες και έτσι δεν τους δίνουμε και πολύ σημασία. Αν από την αρχή πήραμε καλές αποφάσεις, συνήθως δεν χρειάζεται να ανησυχούμε. Όμως αν δεν κάναμε καλές επιλογές, αυτές οι απλές αποφάσεις μπορούν να μετατραπούν σε άσχημες συνήθειες με επακόλουθο τα άσχημα μακροχρόνια αποτελέσματα τόσο στην προσωπική μας ζωή όσο και στη σχέση μας με τον Θεό και τους άλλους.

Το να παίρνουμε διαρκώς σωστές αποφάσεις δεν είναι καθόλου εύκολο. Ευτυχώς και μπορούμε να παίρνουμε βοήθεια από τον Θεό και τον Λόγο Του. Ο Θεός είναι ο Ουράνιος Πατέρας μας και η ευσπλαχνία Του και η επιθυμία Του να βοηθήσει είναι το ίδιο μεγάλη όπως όταν και τα δικά μας παιδιά ζητάνε τη δική μας βοήθεια. Βέβαια εμείς αντιμετωπίζουμε κάποιους περιορισμούς στην ικανότητά μας να βοηθήσουμε τα παιδιά μας, ενώ Αυτός μπορεί να μετατρέψει και τις πιο απέλπιδες καταστάσεις σε ελπιδοφόρες.

Όταν η Ιερουσαλήμ ήταν πολιορκημένη από έναν τεράστιο στρατό, ο Βασιλιάς Εζεκίας της Ιουδαίας έλαβε μια απειλητική επιστολή από τον εχθρό του, έναν ειδωλολάτρη βασιλιά. Ο Εζεκίας μετέβη στον ναό του Θεού, προσευχήθηκε απεγνωσμένα για την υπερφυσική συμπαράσταση του Θεού, την οποία και έλαβε απ' Αυτόν.¹

Γιατί δεν κάνετε κι εσείς το ίδιο; Την επόμενη φορά που νοιώθετε πολιορκημένοι από αναποδιές, καθυστερήσεις και δυσκολίες τόσο σε θέματα προσωπικά ή με σχέσεις, γράψτε πάνω σε ένα χαρτί τις απειλές που αντιμετωπίζετε και πείτε: «Αγαπημένε μου Θεέ, να τα προβλήματα που έχω. Σε παρακαλώ βοήθησέ με».

Σε όλη τη διάρκεια της Βίβλου και της ιστορίας, οι μεγάλοι άνδρες και γυναίκες του Θεού εξαρτιόνταν απ' Αυτόν με αποτέλεσμα ν' αφήσουν πίσω τους μια κληρονομιά γεμάτη πίστη. Ακολουθώντας το δικό τους παράδειγμα, θα κάνουμε κι εμείς το ίδιο!

Samuel Keating
Εκδότης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-206-X

1. βλ. Βασιλείς Β' 19:14 -36

ΑΠΟ ΤΗΝ JOYCE SUTTIN

ΔΕΝΔΡΑ, ΚΛΑΔΕΜΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΓΗ

ΤΕΛΙΚΑ ΕΙΧΕ ΕΡΘΕΙ ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΝΑ ΚΛΑΔΕΥΕΙ ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ. Τους περίμενα με κάποια νευρικήτητα γιατί πάντα με τρόμαζε το γεγονός για το αν θα κλάδευαν τα δένδρα μας σωστά και πώς θα ήταν το αποτέλεσμα. Γνώριζα από καιρό ότι τα δένδρα χρειάζονται κλάδεμα, όμως μέρος του εαυτού μου αγαπούσε κάπως την άγρια «ζούγκλα» και γι' αυτό είχα καθυστερήσει να τους καλέσω να έρθουν να τα κλαδέψουν.

Ήλθαν σήμερα το πρωί και συνέχεια έπρεπε να αντιστέκομαι στην παρόρμησή μου να πηγαίνω να τους λέω πώς να κάνουν τη δουλειά τους. Είχα δει και άλλους κηπουρούς στο παρελθόν. Είχα δει το απαίσιο αποτέλεσμα από πετσοκομμένα δένδρα, όπου είχαν πάρει το αλυσοπρίονο, είχαν κόψει τα μεγάλα κλαδιά και είχαν αφήσει ένα μικροσκοπικό κορμό που θα χρειαζόταν χρόνια για να αποκτήσει ξανά την ομορφιά του.

Όμως εκείνο το πρωί, κάθε φορά που κοιτούσα στον κήπο, ένοιωθα πολύ όμορφα. Τους παρακολουθούσα

καθώς κλάδευαν τα μικρά παρα-μεγαλωμένα κλαδάκια. Κατόπιν έκοψαν με το αλυσοπρίονο μερικά από τα μεγαλύτερα κλαδιά, όμως μόνον εκείνα που δεν ήταν πια υγιή. Ένα ολόκληρο πρωινό ασχολήθηκα με ένα δένδρο μόνο, σαν χειρουργοί που αφαιρούσαν προσεκτικά κάποιο καρκίνωμα το οποίο αφαιρούσε δύναμη από το δένδρο.

Είναι όπως συμβαίνει και με μας τους ίδιους. Είναι πολύ δύσκολο να παραδεχτούμε ότι σφάλαμε, να αντιληφθούμε πως μερικές φορές πρέπει να γίνουν σημαντικές αλλαγές. Χρειάζεται θάρρος να πάρουμε ένα πριόνι και να κόψουμε κάποια κλαδιά από τα προσωπικά μας προβλήματα. Χρειάζεται πίστη να ζητήσουμε από τον Θεό να πάρει από πάνω μας εκείνα τα πράγματα που στέκονται εμπόδιο στη δική μας ανάπτυξη, πνευματική υγεία και ευτυχία. Πρόκειται για μια οδυνηρή διαδικασία και ο θόρυβος απ' το παροϊμιάδες αλυσοπρίονο πονάει την καρδιά μέσα μας.

Και εκείνες τις φορές που νοιώθουμε ευάλωτοι καθώς ανοιγόμαστε και αντιμετωπίζουμε τις αδυναμίες μας,

θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί ώστε να μη τα κλαδέψουμε όλα, κόβοντας από δω και από κει γεμάτοι ζήλο, καταστρέφοντας ακόμα και εκείνα τα πράγματα που είναι υγιή και όμορφα.

Τότε είναι που χρειαζόμαστε τα ευγενικά χέρια του χειρουργού, ο οποίος προσέχει ώστε να μην καταστρέψει τα υγιή μέρη του σώματος καθώς εγχειρίζει. Χρειαζόμαστε τα ευγενικά χέρια εκείνων που κλαδέουν, όπως κάνει και το συνεργείο σήμερα, με το να κόβουν σιγά – σιγά τα κλαριά που έχουν παραγίνει ή είναι ξερά και επικίνδυνα και να αφήσουν τα μεγάλα και όμορφα κλαδιά για να μας δίνουν ίσκιο το καλοκαίρι. Αυτό το σιγανό και προσεκτικό κλάδεμα δίνει τη δυνατότητα στο δένδρο να ξαναζωντανέψει την άνοιξη και να γίνει πιο δυνατό και πιο όμορφο από ποτέ άλλοτε.

Η JOYCE SUTTIN ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΟΥ ΤΕΞΑΣ, ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

Καμία ανθρώπινη ύπαρξη δεν έγινε πιο ενδιαφέρουσα με το να μην αποτυγχάνει. Όσο περισσότερο αποτυγχάνετε, συνέρχεστε και βελτιώνεστε, τόσο καλύτερο άτομο γίνεστε. Συναντήσατε ποτέ κάποιον που όλα τού πήγαιναν πάντα περίφημα και δεν έπρεπε να αγωνιστεί για κάτι; Συνήθως το βάθος τους είναι μηδαμινό. Ίσως και να μην υφίσταται. — *Chris Hardwick (γεννημένος το 1971)*

ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIA FONTAINE

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, αναλογιζόμενοι το θέμα με τις λανθασμένες επιλογές, μια και εγώ η ίδια είχα κάνει μερικές απ' αυτές και ένοιωθα κάπως απογοητευμένη. Οι πιο πολλοί από μας απολαμβάνουμε τις καλές αποφάσεις που έχουμε κάνει και σίγουρα μπορούμε και βλέπουμε τα οφέλη που απορρέουν απ' αυτές. Όμως μας είναι πιο δύσκολο να δούμε κάποιο καλό να προέρχεται από τις λανθασμένες μας επιλογές που είναι και αρκετές, είτε είναι ασήμαντες, τις οποίες και βάζουμε κάτω απ' το χαλί, με την ελπίδα ότι δεν θα τις προσέξει κανείς, είτε πρόκειται για μερικές, πάρα πολύ σημαντικές.

Νοιώσατε ποτέ σας άχρηστοι και καταβεβλημένοι, έχοντας πάρει μια εσφαλμένη απόφαση; Ίσως νοιώθετε πως ό,τι και να κάνετε, δεν θα μπορέσετε ποτέ να διορθώσετε τα λάθη σας. Ίσως δείχνει πως οι ευλογίες που θα μπορούσατε να είχατε αποκομίσει, έχουν χαθεί και η ζωή σας ποτέ δεν θα είναι τόσο όμορφη και ολοκληρωμένη όσο θα μπορούσε να είναι.

Πιστεύω πως ο Θεός θέλει από εμάς να αντιμετω-

πίζουμε με πίστη τόσο τα καλά όσο και τα άσχημα που βιώνουμε στη ζωή. Είτε κάνουμε σωστή επιλογή είτε λανθασμένη, υπάρχουν πολλά καλά πράγματα που μπορούμε να μάθουμε. Στην ουσία, νομίζω πως είναι δυνατό να αποκομίσουμε το ίδιο πολλά – και μερικές φορές ακόμα και περισσότερα – όταν τα θαλασώνουμε.

Οι σωστές μας επιλογές καταλήγουν συχνά σε ευλογίες και διασύνδεση με τον Θεό. Με τις λανθασμένες, αν και από τη μία σημαίνει πως ο δρόμος μπροστά θα είναι πιο μακρύς και πιο δύσκολος, μπορούμε όμως να αποκομίσουμε ανεκτίμητα μαθήματα και ανάπτυξη. Καθώς μαθαίνουμε να προσβλέπουμε στον Θεό να μας καθοδηγεί παρά τις δικές μας λανθασμένες επιλογές, όσο πιο κακοτράχαλο το μονοπάτι που βρισκόμαστε τόσο περισσότερο μπορεί να μας οδηγήσει κοντύτερα σε Αυτόν μέσω της δικής μας μεταμέλειας. Οι λανθασμένες μας επιλογές βοηθάνε επίσης να συσχετιστούμε με τους άλλους όσον αφορά τα *δικά τους* ελαττώματα και στο τέλος, ο στοργικός μας Πατέρας, μας κάνει πιο σοφούς και πιο έτοιμους να συνεχίσουμε στο επόμενο επίπεδο της πνευματικής μας ανάπτυξης μέσα απ' τις δυσκολίες που περνάμε.

1. Ρωμαίους 8:1

ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΣΧΗΜΑ

Το να προσκαλέσετε τον Ιησού στη ζωή σας είναι η καλύτερη απόφαση που θα μπορούσατε να πάρετε ποτέ. Και το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να πείτε:

Αγαπημένε μου Ιησού, Σε παρακαλώ έλα στην καρδιά μου και συγχώρεσέ με για τις λανθασμένες επιλογές που έκανα. Βοήθησέ με να μάθω από τα λάθη μου και να τα πάω καλύτερα στο μέλλον. Αμήν.

Λόγω της θυσίας Του, ο Ιησούς μπορεί όπως και να 'χει, να μετατρέψει τα λάθη μας και τις εσφαλμένες μας επιλογές σε ακόμα μεγαλύτερες νίκες αν εμείς Του το επιτρέψουμε. Δεν μας κατακρίνει ποτέ και μπορεί να μας φέρει εκεί που πρέπει να είμαστε και να αποκομίσουμε αυτό που χρειαζόμαστε εμείς οι ίδιοι προσωπικά απ' τη ζωή μας και τις περιστάσεις μας.

Η Βίβλος υπόσχεται πως «Δεν υπάρχει καμιά κατάκριση για εκείνους που είναι στον Ιησού Χριστό!»¹ Του δίνει χαρά όταν σας βλέπει να αναγνωρίζετε τους τρόπους με τους οποίους μπορείτε να μεγαλώσετε καθώς αποδέχεστε αυτό που θέλει να σας δείξει Αυτός μέσα από την κάθε κατάσταση. Αυτό είναι μέρος από το «καλό» που σας βοηθάει να αποκομίσετε.

Κοιτάζτε την ιστορία με τον Άσωτο Υιό. Σκόπημα απειθάρχησε λόγω του εγωισμού του και της απληστίας του. Όμως αν και το μονοπάτι του ήταν πιο μακρύ και πιο δύσκολο απ' αυτό του μεγαλύτερου αδελφού του, εντούτοις έμαθε να κατανοεί την αγάπη του πατέρα του για αυτόν τον ίδιο με έναν πιο ώριμο τρόπο. Μέσα απ' τα όσα πέρασε, ωρίμασε. Έχασε βέβαια τη φυσική του

κληρονομιά, όμως κέρδισε κάτι πολύ σημαντικό. Έμαθε την αξία της πνευματικής του κληρονομιάς και της αγάπης του πατέρα του, που ήταν απείρως πιο σπουδαία από τα πράγματα εκείνα στα οποία είχε επικεντρωθεί πρωτύτερα. Αν και ο μεγαλύτερος αδελφός σοφά είχε επιλέξει να προσκολληθεί στα καθήκοντα που του είχε δώσει ο πατέρας του και γι' αυτό ανταμείφτηκε, όμως κι αυτός είχε κάνει μερικές λανθασμένες επιλογές απ' τις οποίες θα μπορούσε να έχει μάθει και να έχει ωριμάσει, όπως αυτό αποδεικνύεται από την έλλειψη συμπόνιας και συγχώρεσης εκ μέρους του, όταν επρόκειτο για τις αδυναμίες των άλλων.

Είναι όλα μέρος της διαδικασίας. Πρέπει να επιδιώκουμε να κάνουμε το καλύτερό μας, να επιλέγουμε το σωστό και με αυτό τον τρόπο, να αποφεύγουμε πολλές δυσκολίες και αναποδιές όταν επιλέγουμε σωστά. Όπως και νάχει, όλοι μας δεν τα πάμε καλά πάντα. Είναι μέρος του λόγου που βρισκόμαστε στη ζωή: Να μαθαίνουμε και να μεγαλώνουμε. Είναι αδύνατο να αποφεύγουμε πάντα τις λανθασμένες αποφάσεις. Σκοπός είναι να χρησιμοποιούμε σε όλο τους το εύρος τις καλές και σοφές επιλογές που κάνουμε και από την άλλη, να μετατρέπουμε τα λάθη μας σε εμπειρίες για μάθηση. Μέσα από αυτά τα καλά και τα άσχημα, μπορούμε να αποκτήσουμε σοφία και να αντιληφθούμε σε περισσότερο βάθος τη συμπόνια και το έλεος του Θεού συν τα πάρα πολλά άλλα πράγματα που θα εμβαθύνουν και θα δυναμώσουν τη σχέση μας με Αυτόν και με τους άλλους.

Η ΜΑΡΙΑ FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο PETER AMSTERDAM, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ELSA SICHROVSKY

Η ΒΑΝΕΣΑ ΚΙ ΕΓΩ

Η ΒΑΝΕΣΑ ΜΕ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΟΥΣΕ και καθώς έκλειναν οι πόρτες του τραίνου και αναχωρούσε, ολοκληρωνόταν ένας εξαετής κύκλος φιλίας. Αυτή και εγώ είχαμε πρωτοσυναντηθεί στο γυμνάσιο και το κοινό μας ενδιαφέρον να γράφουμε ιστορίες και να μας αρέσουν οι νουβέλες είχαν θεμελιώσει μια φιλία που είχε αντέξει μέσα απ' τα εφηβικά μας σκαμπανεβάσματα. Τώρα είχε κερδίσει μια υποτροφία και πήγαινε στο εξωτερικό να συνεχίσει για το πτυχίο της, ενώ εγώ προσπαθούσα να τα βγάλω πέρα, επειδή η αναχώρησή της, είχε τραβήξει το χαλί κάτω απ' τα δικά μου πόδια. Βέβαια αν και πάντα ήξερα ότι μια μέρα θα χωρίζαμε και η κάθε μία θα ακολουθούσε το δικό της ξεχωριστό δρόμο, αυτό συνέβαινε τώρα και με έκανε να νοιώθω πολύ άσχημα.

Τις πρώτες βδομάδες μετά την αναχώρησή της, η απουσία της Βανέσας με έκανε να καταλάβω πόσο πολύ εξαρτιόμουν απ' αυτήν. Αντί να βρίσκομαι και με τους άλλους πολλούς φίλους μου, εγώ παρέμενα εγκλωβισμένη μέσα στην ασφάλεια που μου παρείχε η Βανέσα και οι

λιγιστοί απ' τους κοινούς μας φίλους. Μου ήταν ευκολότερο να υιοθετώ τις απόψεις κάποιου τόσο αρεστού και ευφυούς ατόμου, όπως της Βανέσας, από το να έχω τις δικές μου απόψεις για το καθετί. Για παράδειγμα, πάντα ακολουθούσα τις επιλογές της Βανέσας για ποια βιβλία να διαβάσω ή ποιες ταινίες να δω.

Αν και βέβαια, το να είναι κάποιος υπερβολικά πιστός δεν είναι κακό αυτού καθεαυτού, αντιλήφθηκα όμως πως ήμουν κάπως διστακτική στο να παίρνω το προσωπικό ρίσκο του να αποφασίζω εγώ η ίδια και να χαρτογραφώ το δικό μου μονοπάτι. Ενώ θαύμαζα το κουράγιο της Βανέσας να εγκαταλείπει το οικείο της περιβάλλον και να πραγματοποιήσει το όνειρό της, συγχρόνως ένιωθα τρομαγμένη από τη σκέψη και μόνο να περάσω τη συναισθηματική αναταραχή που πλησίαζε με την προσέγγιση της ενηλικίωσης χωρίς τη διαβεβαίωση που μου παρείχε η επικύρωση και η συναισθηματική στήριξη της καλύτερης μου φίλης.

Η Βανέσα και εγώ μείναμε σε επαφή για λίγο καιρό ακόμα, έναν χρόνο περίπου και όπως είναι φυσικό

με το πέρασμα του καιρού, χαθήκαμε εντελώς. Εκείνο τον καιρό, επειδή ήλπιζα ότι η φιλία μας θα παρέμενε, ενώ αυτή έπαψε να υπάρχει, αυτό ράγισε τη καρδιά μου. Όμως τώρα, ενώ αναλογίζομαι την όλη κατάσταση, μου γίνεται ξεκάθαρο πως η αναχώρηση της Βανέσας απ' τη ζωή μου, έδωσε μια νέα ώθηση στην προσωπική μου ανάπτυξη.

Αναγκάστηκα να αναζητήσω νέους φίλους, να κάνω λάθη και μετά να ξανασηκωθώ και να σταθώ στα δικά μου πόδια. Μια και δεν μπορούσα να ζητήσω τη συμβουλή της για το καθετί, άρχισα να ψάχνομαι και να αναλογίζομαι τα πράγματα εγώ η ίδια. Για λίγο καιρό ένιωθα μόνη και εγκαταλελειμμένη, όμως τώρα μπορώ και κατανοώ αυτό που έγραψε κάποτε, ο Faraaz Kazi για τη φιλία: «Μερικά άτομα θα φύγουν, όμως αυτό δεν είναι το τέλος της δικής σας ιστορίας. Αυτό είναι το τέλος του δικού τους μέρος στη δική σας ιστορία».

Η ELSA SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΒΑΝ. ■

Το δώρο της έλλειψης

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE ALVERO

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΔΥΣΚΟΛΗ. Όχι φριχτή, όμως ήταν μια δοκιμασία. Η οικογένειά μας αντιμετώπισε πολλές προκλήσεις όσον αφορά θέματα εργασίας, υγείας και οικονομικών και ελπίζω αυτή τη χρονιά τα πράγματα να πάνε καλύτερα. Όμως πρέπει να σας πω τι μου δείχνει ο Θεός αυτή την εποχή, επειδή έχω αποκομίσει μερικά υπέροχα πράγματα απ' αυτές τις προκλήσεις.

Μια μέρα ιδιαίτερα, ήμουν πολύ απογοητευμένη και αποθαρρυσμένη επειδή τα οικονομικά μας ήταν πολύ σφιχτά, για άλλη μια φορά. Ήμουν επίσης και πάρα πολύ κουρασμένη. Ένοιωθα πως ενώ έκανα ό,τι μπορούσα, συνεχίζαμε να έχουμε ελλείψεις.

Άνοιξα τη Βίβλο μου στην Προσευχή του Κυρίου: «Δώσε μας σήμερα την καθημερινή μας τροφή».¹ Η εικόνα αυτή υποδεικνύει εξάρτηση, πρέπει δηλαδή να ζητάμε από τον Θεό καθημερινά να μας δώσει αρκετά για να περάσουμε την ημέρα μας. Όχι να τρέχουμε αγχωμένοι προσπαθώντας να τα καταφέρουμε,

αλλά απλά να εμπιστευόμαστε ότι ο Θεός θα μας δώσει αρκετά για την κάθε μέρα.

Δεν είναι όμως ντροπή να εξαρτόμαστε και τόσο από τον Θεό; Δεν υποδεικνύει ότι δεν μπορούμε να τα καταφέρουμε από μόνοι μας; Ή ότι είμαστε τεμπέληδες και αποτυχημένοι; Έπρεπε να επανακαθορίσω διανοητικά το πώς έβλεπα την έλλειψη και την ανάγκη, με σκοπό να δω τα πράγματα που προσπαθούσε να μου δείξει ο Θεός. Η έλλειψη είναι μια ευκαιρία να προσεγγίσω κοντύτερα στον Θεό, να μάθω να εμπιστευόμαι τη δική Του καλοσύνη και όχι τις δικές μου ικανότητες.

Αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με την οικονομική έλλειψη. Μπορεί μήπως να έχει να κάνει και με τη μοναξιά; Ή την ανικανότητα; Ή οτιδήποτε δημιουργεί κάποιο κενό; Παρατήρησα πως όταν νοιώθω μέσα μου κάποια έλλειψη ή κενό, η πρώτη μου αντίδραση είναι να προσπαθήσω να καλύψω αυτό το κενό για να νοιώσω καλύτερα – με φίλους, πράγματα, διασκέδαση, επιτεύγματα και «παραγωγικότητα». Όμως αυτή τη στιγμή βρίσκομαι σε μια θέση όπου ξαναγαγκάζομαι να ελέγξω τι

συμβαίνει μέσα μου και γενικότερα στη ζωή μου. Αρχίζω και εμβαθύνω περισσότερο σε μερικούς από τους φόβους μου και τα άλλα προβλήματα και νοιώθω ευγνώμων γι' αυτή την ευκαιρία που μου δίνεται για πνευματική ανάπτυξη και την έλλειψη περισπασμών.

Στις εποχές της ζωής, μερικές φορές ανθίζουμε και λουλουδιάζουμε και μερικές φορές τα κλαδιά μας είναι γυμνά και οι ρίζες μας αναγκάζονται να εισχωρήσουν πιο βαθειά για να αντέξουν τον χειμώνα. Όμως μετά τον χειμώνα, πάντα ακολουθεί η άνοιξη. Έτσι αν βρίσκεστε στην εποχή της έλλειψης, ίσως ο Θεός το κάνει για να σας δείξει την καλοσύνη Του. Ίσως να θέλει να σας δείξει την πιστότητά Του και την ομορφιά της εξάρτησης απ' Αυτόν. Είναι ο καλός σας ποιμένας (και ο δικός μου) και Αυτός θα μας φροντίσει όλους.

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Ματθαίου 6:11

Φλερτάροντας με την αποτυχία

ΑΠΟ ΤΟΝ JOSEPH ΜΑΙ

ΚΑΘΩΣ ΕΔΥΓΕ Ο ΗΛΙΟΣ, περπατούσα γρήγορα προς τη στάση του λεωφορείου μετά από μια κουραστική μέρα. Γνώριζα από εμπειρία πως το τοπικό λεωφορείο δεν ερχόταν και τόσο συχνά και δεν ήθελα να το χάσω.

Ένας έφηβος, φορώντας μοντέρνα γυαλιά ηλίου, μαύρο κοστούμι και έχοντας μοντέρνο κούρεμα με σχέδια στα πλάγια πάνω από τα αυτιά του στεκόταν μπροστά στο μικρό σουπερμάρκετ. Τα γυαλιά του και το στυλ του έμοιαζαν με κάποιον που ήθελε να προσληφθεί σαν ιδιωτικός σωματοφύλακας.

Το όλο θέαμα με έκανε να γελάσω λίγο, όμως μου υπενθύμισε επίσης ένα γεγονός που μου συνέβη όταν ήμουν κι εγώ έφηβος. Είχαμε αράξει μαζί με τους κολλητούς μου στην πλατεία της γειτονιάς μας, όταν ένας φίλος με το καινούργιο του σκουτεράκι πέρασε μπροστά μας πολύ γρήγορα και

εντελώς ξαφνικά, πήρε στροφή, γύρισε και σταμάτησε δίπλα μας. Η μαγκιά του με είχε αφήσει άναυδο. Το περπάτημά του, η ομιλία του ακόμα και τα ρούχα του και το ζελέ στα μαλλιά του ήταν το πρότυπο στην παρέα μας.

«Θέλεις να βολτάρεις;» με ρώτησε, κάνοντάς με να νοιώσω σαν «αδέλφισσά του». Καθώς έφερε το μηχανάκι του προς το μέρος μου, θυμάμαι πώς σκεπτόμουν πως δεν έχει σημασία το ότι δεν ήξερα από μηχανάκια. Το μόνο που θυμάμαι είναι πόσο θεσπέσια θα ένοιωθα κάνοντας μια βόλτα, λες και ήμουν σε ταινία του σινεμά, ενώ συγχρόνως ακουγόταν η ροκ μουσική από μια ηλεκτρική κιθάρα και ενώ εγώ επέστρεφα, όλοι οι φίλοι μου θα έλεγαν, «Ωραία τα πήγες δικέ μου!» ενώ σταμάταγα λίγα εκατοστά από αυτούς.

Δυστυχώς τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν έτσι. Γκάζωσα το μηχανάκι και πριν καν το καταλάβω είχα περάσει

κάθετα το δρόμο και είχα πέσει πάνω σε ένα σταθμευμένο αυτοκίνητο. Οι φίλοι μου είχαν μείνει αποσβολωμένοι και τρομαγμένοι και καθόλου εντυπωσιασμένοι και καθώς έβλεπα τα λάδια να χύνονται από τη μηχανή στα πόδια μου, ένοιωσα σαν ένα τρύπιο μπαλόνι – εντελώς ξεφούσκωτο.

Το πρώτο πράγμα που έκανα αφού πήγα σπίτι ήταν να πέσω με τα ρούχα στο κρεβάτι. Κοιμήθηκα για μια ολόκληρη ημέρα για να ξεχάσω το ατύχημα που μου είχε συμβεί. Τίποτα δεν μπορούσε να με κάνει να νοιώσω καλύτερα.

Δέκα χρόνια μετά απ' αυτή την παινευτική εμπειρία, μου συνέβη ένα άλλο ατύχημα. Ένα αλησμόνητο πρωινό ...

Πω-πω, τα παιδιά κάνουν πολύ θόρυβο! σκέφτηκα, καθώς ανηφόριζα με το αυτοκίνητο τις στροφές ενός δρόμου πάνω στο βουνό. Τα γέλια γίνονταν όλο και πιο δυνατά στο πίσω

κάθισμα και εγώ εκνευριζόμενοι όλο και περισσότερο. *Ίσως πρέπει να τους πω κάτι!* Μετά άκουσα ένα απ' τα παιδιά να φωνάζει, «Θα το πετάξω απ' το παράθυρο!»

Ενστικτωδώς γύρισα το κεφάλι μου προς τα πίσω και εκείνη τη στιγμή, άκουσα τον θόρυβο από μέταλλο και πλαστικό να συγκρούονται. Κάποιοι ερχόταν από την απέναντι λωρίδα και εγώ βρέθηκα ακριβώς μπροστά του.

Τα ατυχήματα έχουν μια παραξενιά. Δεν υπάρχει μουσική να σε προειδοποιήσει, ούτε φώτα που αναβοσβήνουν ούτε εμφανίζεται μαύρος καπνός. Το μόνο που ακούς είναι το «Μπαμ!»

Στο αστυνομικό τμήμα, κάθισα απέναντι από έναν νεαρό αστυνόμο που κατέγραφε όσα συνέβησαν στο ατύχημα, ζητώντας τη συγκατάβασή μου μετά από κάθε πρόταση. Ο οδηγός του αυτοκινήτου που

συγκρούστηκε καθόταν δίπλα μου, κοιτώντας και κουνώντας το κεφάλι του.

Κατόπιν μια άλλη αστυνομικός τράβηξε τη φωτογραφία μου για να επιβεβαιώσει ότι εγώ ήμουν ο οδηγός που προξένησε το ατύχημα. Δεν είχα ευκαιρία να φτιάξω το πουκάμισό μου, ούτε το λυπημένο μου ύφος. Καθόλου κατάλληλη στιγμή για φωτογραφία!

Θυμάμαι ότι είχα πληρώσει μικτή ασφάλεια για το αυτοκίνητό μου, κάτι το οποίο με βοήθησε να μην πανικοβληθώ μέσα στο αστυνομικό τμήμα. Όμως αργότερα, όταν μίλησα με την ασφαλιστική εταιρεία στο τηλέφωνο, μου είπαν ότι θα κάλυπταν μόνο μέρος από τα έξοδα. Αυτό σήμαινε 600\$ από την τσέπη μας! Και αυτό, ενώ βρισκόμασταν στο μέσο μιας μετακόμισης με όλα τα έξοδα που συνεπάγεται αυτό! Δεν χρειαζόταν να αναφέρω πως δεν είχα νιώσει

τόσο άσχημα για πολύ καιρό.

Καθώς ξάπλωνα στο κρεβάτι εκείνο το βράδυ, το στομάχι μου ήταν σε κόμπους. Σκεπάστηκα με τις κουβέρτες για να κρυφτώ από αυτόν τον κόσμο και ήθελα μόνο να κοιμηθώ. Κάτι όμως, ήταν διαφορετικό σε αυτό το ατύχημα από εκείνο όταν ήμουν έφηβος. Αυτή τη φορά είχα την παρηγοριά της γυναίκας μου και μια στενή σχέση με έναν Φίλο που ποτέ δεν με έχει εγκαταλείψει.

«Θέλεις να προσευχηθώ για σένα», μου ψιθύρισε απαλά η σύζυγός μου. Συμφώνησα μαζί της.

Καθώς προσευχήθηκε, η καταπονημένη μου καρδιά ένοιωσε παρηγοριά και ανακούφιση, ενώ το στομάχι μου άρχισε να νιώθει καλύτερα.

Θυμήθηκα τον Βασιλιά Δαβίδ στη Βίβλο, ο οποίος πρέπει να ένοιωσε πάρα πολύ καταβεβλημένος μετά από μερικές σοβαρές αντιπαραθέσεις

Είναι αδύνατον να ζείτε χωρίς να έχετε αποτύχει σε κάτι, εκτός και αν ζείτε τόσο προσεκτικά ώστε είναι σαν να μην έχετε ζήσει καθόλου, στην οποία περίπτωση έχετε αποτύχει όπως και να 'χει. — *J. K. Rowling* (γεννημένος το 1965)

Είμαι πολύ περήφανος για τις ευλογίες που μου έχει δώσει ο Θεός στη ζωή μου. Μου έδωσε το όραμα να δω πραγματικά ότι μπορεί να πέφτεις αλλά μπορείς επίσης και να σηκωθείς ξανά. Ελπίζω να μάθω από τα λάθη μου και να έχω την ευκαιρία να γίνω πιο δυνατός και να βελτιωθώ για το επόμενο πράγμα που θα κάνω. — *Martin Lawrence* (γεννημένος το 1965)

Πρέπει να διδάξουμε το υψηλά μορφωμένο άτομο ότι δεν είναι ατιμωτικό να αποτυχαίνει κάποιος και ότι πρέπει να αναλύει την κάθε αποτυχία για να ανακαλύψει την αιτία της. Πρέπει να μάθει να αποτυχαίνει έξυπνα, επειδή η αποτυχία είναι μια απ' τις μεγαλύτερες τέχνες στον κόσμο. — *Charles Kettering* (1876–1958)

Συνέχισε να ξεκινάς και να αποτυχαίνεις. Κάθε φορά που αποτυχαίνεις, αρχίνα ξανά και θα γίνεις πιο δυνατός μέχρι να ολοκληρώσεις έναν σκοπό – ίσως όχι αυτόν που άρχισες αλλά έναν που θα θυμάσαι γεμάτος χαρά. — *Anne Sullivan* (1866–1936)

τόσο στην προσωπική του όσο και τη δημόσια ζωή του. Η σκανδαλώδης του «συζυγική αρπαγή» πρέπει να ήταν πολύ ταπεινωτική.¹ Επίσης το ότι δεν μπορούσε να ελέγξει σωστά τα δύο του λατρεμένα παιδιά τον Αβεσσαλώμ και τον Αδωνία θα πρέπει να τον είχε γεμίσει ενοχές και απογοήτευση.² Δεν μπορώ να φανταστώ την κριτική και τις κατηγορίες που θα δέχτηκε όταν ο Θεός κατέκρινε όλο το έθνος λόγω της δικής του αμαρτίας.³

Όμως ήταν αυτές ακριβώς οι αποτυχίες – και όχι ο θάνατος του γίγαντα

ούτε η σφαγή των Φιλισטיών – που δίδαξαν στον Δαβίδ την ταπεινωτική και όμως απελευθερωτική αλήθεια: Τι χάλια έχουμε όλοι μας χωρίς τον Θεό.

Όπως μια φορά ομολόγησε ο ίδιος, γεμάτος ευγνωμοσύνη, «Ο Κύριος είναι κοντά σ' εκείνους που είναι συντριμμένοι στην καρδιά, και σώζει τους ταπεινούς στο πνεύμα».⁴

Μοιάζει με ένα γνωμικό που απομνημόνευσα κάποτε και που με έχει ενθαρρύνει μετά από μερικές αδέξιες κινήσεις που έκανα. «Με το να ομολογούμε συνεχώς στον εαυτό μας πόσο χάλια είμαστε, μας βοηθάει να αποφύγουμε εκείνο το πνεύμα περηφάνιας που μας κάνει να κριτικάρουμε και να κατακρίνουμε τους άλλους».

Ο Ιησούς σε έκανε όπως ακριβώς είσαι, με τα λάθη σου και καθετί και Αυτός σε αγαπά ακριβώς όπως είσαι!

Μια φορά ο Κύριος ενθάρρυνε τον απόστολο Παύλο με το να του πει, «Αρκεί σε σένα η χάρη Μου· επειδή, μέσα από την αδυναμία σου, μπορεί να φανερωθεί τέλεια, η δική Μου δύναμη».⁵

Έτσι λοιπόν, αν πιάσετε τον εαυτό σας να φλερτάρει με την αποτυχία, μην το βάζετε κάτω! Υπάρχει ένας Φίλος που ποτέ δεν θα σας αφήσει, που θα σας βοηθήσει να αντισταθείτε στις σειρήνες της απογοήτευσης και της απόγνωσης και θα σας οδηγήσει στο δικό Του καταφύγιο παρηγορίας, αποδοχής και συγχώρεσης.

Ο JOSEPH ΜΑΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ
ΖΕΙ ΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ
ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΚΟΡΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ
ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. βλ. Σαμουήλ Β' 11

2. βλ. Σαμουήλ Β' 15, Βασιλείς Α' 1

3. βλ. Σαμουήλ Β' 24

4. Ψαλμός 34:18

5. Κορινθίους Β' 12:9

ΕΝΣΤΕΡΝΙΣΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ CURTIS PETER VAN GORDER

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ έδωσε μερικές συμβουλές στην προσπάθειά του να με ενθαρρύνει να καλωσορίσω μερικές νέες αλλαγές στη ζωή μου. Εκείνο τον καιρό ζούσα με τη σύζυγό μου στη Μέση Ανατολή για επτά χρόνια περίπου και ήταν μια υπέροχη εμπειρία, όμως είχαμε αρχίσει να διαισθανόμαστε πως σιγά-σιγά η παρουσία μας εκεί έφθανε στο τέλος της. Με το πέρασμα των χρόνων, οι ρίζες μας είχαν μεγαλώσει και σαν ένα φυτό που χρειάζεται μεγαλύτερη γλάστρα μετά από κάποιο καιρό, έτσι κι εμείς νοιώθαμε ότι το έδαφος εκεί δεν έφθανε πια για να μεγαλώσουμε. Φαινόταν και στους δύο μας ότι ήταν καιρός να μεταφυτευτούμε σε μια μεγαλύτερη γλάστρα – σε ένα νέο μέρος με νέες προκλήσεις.

Όπως συμβαίνει συχνά, όταν κλείνει μια πόρτα, ανοίγει μια άλλη. Στην περίπτωσή μου, ήταν μια πρόσκληση που μας έγινε να εργαστούμε στη Μουμπάι της Ινδίας. Είχα ξαναβρεθεί στην πόλη αυτή και γνώριζα τις φυσικές δυσκολίες και προκλήσεις που παρουσίαζε, καθώς επίσης ότι θα βιώναμε μια εμπειρία γεμάτη ανταμοιβές και περιπέτεια. Απλά δεν ήμουν σίγουρος εάν τα οφέλη θα άξιζαν τις δυσκολίες της αρχικής προσαρμογής.

Σκέφτηκα ξανά αυτό που είχε πει ο φίλος μου για το πώς να ενστερνιστούμε την αλλαγή. Αν η αλλαγή θα μπορούσε να προσωποποιηθεί, ίσως θα έμοιαζε σαν μια

αρκούδα. Οι αρκούδες και η αλλαγή έχουν κάτι κοινό μεταξύ τους – πολύ λίγοι άνθρωποι θα τις προσκαλούσαν στη ζωή τους με ιδιαίτερη χαρά. Σε μερικές περιπτώσεις, μια αλλαγή από τη ρουτίνα μας μπορεί να είναι τόσο καλή όσο και οι διακοπές, όμως ακόμα και οι διακοπές μπορούν να αποβούν σκληρή εργασία. Διάβασα κάπου ότι «Στον καθένα αρέσει η πρόοδος. Αυτό που δεν τους αρέσει είναι η αλλαγή. Το παράδοξο είναι ότι και μισούμε και αγαπάμε συγχρόνως την αλλαγή. Αυτό που ζητάμε στην πραγματικότητα είναι να παραμείνουν τα πράγματα όπως είναι, αλλά να βελτιωθούν κιόλας». Και αυτό σίγουρα αλήθευε στην περίπτωση μου.

Μερικές φορές βοηθάει να φανταστείς πώς θα ήταν η ζωή σου χωρίς αλλαγή. Απ' την άλλη, το να παραμείνουν όπως είναι τα πράγματα, μπορεί να μοιάζει το ίδιο τρομακτικό, σαν τις πόλεις με τα απομεινάρια από τους τηλεφωνικούς θαλάμους που ορθώνονται σαν φαντάσματα θυμίζοντάς μας το παλιό σύστημα τηλεπικοινωνιών που σήμερα έχει αντικατασταθεί πλήρως από τα κινητά τηλέφωνα. Βρίσκονται εκεί, σιωπηλοί μάρτυρες του γνωμικού «ή αλλάξεις ή βουλιάξεις!»¹

Τι κάναμε εμείς; Αγκαλιάσαμε την αλλαγή και αποδεχτήκαμε τη δουλειά στην Ινδία; Ναι το κάναμε, και αυτό ήταν ένα υπέροχο κεφάλαιο στη ζωή μας γεμάτο εκπλήρωση.

1. βλ. <https://activated.org/en/life/the-whole-you/personal-growth/item/542-deserted-phone-booths>
2. <http://elixirmime.com>

Ο CURTIS PETER VAN GORDER ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ² ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

Η ΖΩΗ ΜΟΥ.
ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΟΥ.

ΤΟ ΜΕΜΟΝ ΜΟΥ.

ΑΠΟ ΤΗΝ
NATALIE BROOKS

**ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΞΑΝΑΚΟΥΣΕΙ
ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ
ΓΝΩΣΤΑ ΓΝΩΜΙΚΑ:**

- Ο κόσμος είναι το πολύτιμο στρείδι σου.
- Δεν υπάρχουν όρια.
- Η λέξη 'αδύνατον' δεν υπάρχει στο λεξιλόγιό μου.
- Μην τα παρατάς ποτέ.
- Αν μπορείς να το ονειρευτείς, μπορείς και να το κάνεις.
- Ο καλύτερος τρόπος για να γνωρίσεις το μέλλον, είναι να το εφεύρεις.

1. Ματθαίου 19:26
2. Φιλιπησίους 4:19
3. Β' Κορινθίους 9:8
4. Ρωμαίους 4:20-21
5. Χρονικών Β' 26:5
6. βλ. Ρωμαίους 8:28

- Η επιτυχία είναι 1% έμπνευση και 99% προσπάθεια.

Όλα αυτά σίγουρα είναι καλά γνωμικά, όμως σκέφτηκα πως και ο Λόγος του Θεού αναφέρει πολλά παρόμοια πράγματα:

- Και ο Ιησούς, καθώς τους κοίταξε καλά, τους είπε: «Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατον, για τον Θεό, όμως, όλα είναι δυνατά».¹
- Ο Θεός θα εκπληρώσει κάθε σας ανάγκη, σύμφωνα με τα πλούτη Του, σε δόξα, διαμέσου του Ιησού Χριστού.²
- Ο Θεός θα σας δώσει με γενναιοδωρία ό,τι χρειάζεστε, ώστε να έχετε και με το παραπάνω ό,τι χρειάζεστε και να τα μοιράζεστε

και με άλλους.³

- Ο Αβραάμ δεν δίστασε να πιστέψει στην υπόσχεση του Θεού, αλλά δυνάμωσε την πίστη του, δοξάζοντας τον Θεό. Ήταν πλήρως πεπεισμένος ότι ο Θεός είναι ικανός να πραγματοποιήσει ό,τι έχει υποσχεθεί.⁴
- Όσον καιρό επιζητούσε τον Κύριο, ο Θεός τον ευόδωνε.⁵

Εγώ η ίδια έχω την προσωπική μου σχέση με τον Ιησού. Γνωρίζω ότι ο Θεός με αγαπάει και έχω την πηγή της αλήθειας στα χέρια μου με τη Βίβλο και με άλλα Χριστιανικά βιβλία. Πιστεύω ότι έχω πολλά να προσφέρω στον κόσμο και ότι θα πρέπει να αρπάξω τις πολλές ευκαιρίες που μου παρουσιάζονται για να υπηρετώ, να δίνω, να βρίσκω ολοκλήρωση και να χαρτογραφώ

ένα μονοπάτι που θα κάνει τους αγαπημένους μου και τον Ιησού να νοιώθουν υπερήφανοι για μένα.

Έτσι λοιπόν γιατί μερικές φορές η δική μου «πραγματικότητα» δεν οδηγεί σ' αυτό το αποτέλεσμα; Μερικές φορές νοιώθω ασημαντη, ξεχασμένη, χαμένη ή λες και περιφέρομαι άσκοπα. Γνωρίζω πως έχω ευλογηθεί και έχω γνώση, κατανόηση, πίστη και πολύτιμα πνευματικά χαρίσματα. Όμως μερικές φορές δεν τα καταφέρνω να ταβάλω όλα μαζί ώστε να τα κάνω να φέρουν αποτέλεσμα.

Όσο περισσότερο νοιώθω κατ' αυτό τον τρόπο, τόσο χειρότερα γίνονται τα πράγματα, ώσπου αρχίζω να αναρωτιέμαι αν θα ανακαλύψω ποτέ το μονοπάτι προς μια καλύτερη ζωή, μια βαθύτερη σχέση, έναν πιο υγιεινό τρόπο ζωής. Όταν νοιώθω κολλημένη ή αβέβαιη ή ανικανοποίητη με το σημείο που βρίσκομαι σήμερα, αυτό μου προκαλεί σύγχυση και απόγνωση στην προσπάθειά μου να το «διορθώσω» ή ακόμα και να ξέρω από πού να αρχίσω.

Και τότε έφθασα σε ένα συμπέρασμα που με βοήθησε πολύ: Αυτή είναι η δική μου ζωή. Είναι αυτό που την κάνω εγώ, με τη χάρη του Θεού.

Αυτό που αντιλήφθηκα ήταν ότι ούτε ο Θεός μπορεί να ζήσει τη ζωή μου για μένα. Πρέπει να πάρω την ευθύνη των αποφάσεών μου.

Έκανα μια λίστα με μερικά από τα εμπόδια που με βαραίνουν και με κρατάνε κολλημένη.

Αδράνεια. Είναι ευκολότερο να συνεχίσω να κάνω αυτό που κάνω αντί να αλλάξω. Χρειάζεται πίστη, ενέργεια, θυσία και κίνηση για να αλλάξω τροχιά στη ζωή μου. Χωρίς επικεντρωμένη αποφασιστικότητα για να αλλάξω, ξέρω ότι θα παραμείνω στο μονοπάτι που είμαι τώρα.

Φόβος. Ο φόβος της αποτυχίας, ο φόβος της αμηχανίας, ο φόβος

της επιτυχίας, ο φόβος της απώλειας, ο φόβος για μια πολύ δύσκολη εργασία. Όλοι αυτοί οι φόβοι μπορούν να σε παραλύσουν. Νομίζω ότι ο φόβος μας πείθει, ότι αυτό που έχουμε αυτή τη στιγμή δεν είναι και τόσο κακό και δεν αξίζει το ρίσκο της αλλαγής.

Αναβολή. Το να αναβάλουμε τα πράγματα μέχρι το αύριο είναι μια σίγουρη συνταγή για μαρασμό.

Οι προσδοκίες των άλλων. Το πώς σκέφτομαι ότι με βλέπουν οι άλλοι με κρατά από το να κάνω αλλαγές και να εισβάλω σε μια άγνωστη περιοχή. Όμως όταν σταθώ μπροστά στον Θεό για να δώσω λογαριασμό για τη ζωή μου, Αυτός δεν θα λάβει υπόψη Του αυτό που σκέφτονταν οι άλλοι ότι έπρεπε να κάνω εγώ. Θα δει τι πραγματικά εκπλήρωσα εγώ η ίδια.

Έλλειψη διαύγειας. Αυτό είναι όταν διαισθάνεσαι ότι χρειάζεσαι να αλλάξεις τη ζωή σου, νοιώθεις ανήσυχος και αμήχανος αλλά δεν είσαι σίγουρος προς τα πού να τραβήξεις ή τι να κάνεις – γι' αυτό περιμένεις. Αυτό το έχω κάνει. Όμως το μυστικό ενώ περιμένεις είναι να κάνεις κάτι. Καθώς τραβάμε προς τα μπροστά με αυτά που γνωρίζουμε, αποσαφηνίζονται τα πράγματα που δεν γνωρίζουμε.

Απαιτεί κουράγιο να παίρνεις την ευθύνη για τη ζωή σου.

Απαιτεί κουράγιο να αλλάξεις και να κάνεις διαφορετικές επιλογές.

Απαιτεί κουράγιο να ριψοκινδυνεύεις.

Απαιτεί κουράγιο να ζήσεις τη ζωή σου έχοντας υψηλότερες επιδιώξεις και να μην ενδίδεις στη μετριότητα.

Απαιτεί κουράγιο να εμβαθύνουμε και να γινόμαστε τα άτομα που θέλουμε να γίνουμε, αντί να κρυβόμαστε πίσω από δικαιολογίες ή

να κατηγορούμε τους άλλους.

Απαιτεί κουράγιο να ζούμε την αλήθεια και να είμαστε η αληθέστερη έκφραση του ποιοι θέλει ο Θεός να είμαστε.

Απαιτεί κουράγιο να παραμένουμε στην πορεία μας και να αντιμετωπίζουμε τις θύελλες που θα έρθουν μόλις κάνουμε την αλλαγή.

Αφού βρούμε το κουράγιο να αναγνωρίσουμε τι χρειάζεται να αλλάξει, το επόμενο βήμα είναι να αναλάβουμε δράση. Το σήμερα είναι το μόνο που έχουμε στη διάθεσή μας και αυτό που πράττουμε στη διάρκεια της ημέρας είναι αυτό που δημιουργεί τη ζωή μας και την ιστορία μας.

Έτσι λοιπόν να η πρόκληση:

- Να αναλάβω την ευθύνη για τη ζωή μου.
- Να αναγνωρίσω τα εμπόδια που αντιμετωπίζω ή που με έχουν κάνει να βαλτώσω.
- Να έχω κουράγιο.
- Να αναλάβω δράση.

Όταν βλέπουμε προσεκτικά τις επιλογές που έχουμε στη ζωή μας, όταν αντιμετωπίζουμε οτιδήποτε μας εμποδίζει, αναζητάμε το θέλημα του Θεού για τη ζωή μας και ζητάμε απ' Αυτόν το κουράγιο να αναλάβουμε δράση, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα είμαστε μόνοι μας. Ο Θεός θα είναι μαζί μας. Αυτός δεν μπορεί να ζήσει τη δική μου ζωή, αν όμως εγώ κάνω το πρώτο βήμα στη σωστή κατεύθυνση, σύμφωνα με το θέλημα Του, Αυτός θα κάνει το μέρος Του για το συμφέρον μου και θα κάνει όλα τα πράγματα να συνεργαστούν για καλό για μένα στον καιρό Του και με τον δικό Του τρόπο.⁶

Η NATALIE BROOKS ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΟΤΑΝ ΔΕΙΧΝΕΙΣ ΑΔΕΞΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE STORY

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΜΟΥ ΦΙΛΗ αποφάσισε να κάνει μαθήματα τένις. Αγόρασε όλο τον εξοπλισμό, προγραμμάτισε το πρώτο της μάθημα και ξεκίνησε για το γήπεδο τένις.

Όμως όταν έφθασε εκεί, αμέσως αντιλήφθηκε ότι υπήρχαν και άλλοι τριγύρω. Υπήρχαν παιδιά στην παιδική χαρά, άτομα που είχαν βγάλει βόλτα τα σκυλιά τους και μια ομάδα από άλλους που παρακολουθούσαν έναν αγώνα μπιζμπολ εκεί κοντά. Αν και κανένας τους δεν παρατηρούσε τη φίλη μου, μόνο και μόνο που υπήρχε αυτός ο κόσμος τριγύρω, την έκανε να αισθάνεται πολύ αμήχανα.

Ξεκίνησε το μάθημά της, όμως ούτε που μπορούσε να κτυπήσει την μπάλα από τη νευρικότητά της. Συνέχεια κοιτούσε τριγύρω αν την έβλεπε κανείς. Ένοιωθε γελοία και αδέξια – και ανόητη που προσπαθούσε να παίξει καν.

Τελικά ο εκπαιδευτής, της είπε να καθίσει κάτω. «Ξέρεις», της είπε,

«κανένας δεν πετυχαίνει ποτέ σε τίποτα εκτός και είναι πρόθυμος να φανεί λίγο γελοίος στο ξεκίνημα».

Της εξήγησε πως εκτός και αν πάψει να ανησυχεί για τον εαυτό της και για το πώς φαινόταν στο γήπεδο – με απλά λόγια, εκτός και αν ήταν πρόθυμη να φανεί λίγο γελοία – ποτέ δεν θα έκανε καμία πρόοδο στο να μάθει να παίζει.

Καθώς η φίλη μου ανέφερε αυτή την ιστορία, με έκανε να σκεφτώ για το πόσο συχνά έχω κάνει κι εγώ το ίδιο πράγμα – και όχι μόνο σε αθλήματα.

Έζησα στο Μεξικό για οκτώ σχεδόν χρόνια, όμως ποτέ μου δεν έμαθα να μιλάω καλά Ισπανικά εκτός από τα βασικά. Όμως η αδελφή μου μπορούσε να μιλάει άπταιστα σε λίγα μόνο χρόνια. Πού οφειλόταν η διαφορά; Στη μεγαλύτερη ευφυΐα της; Σ' έναν υψηλότερο δείκτη νοημοσύνης; Σε περισσότερη ευχέρεια στη μάθηση γλωσσών; Σε περισσότερες ώρες μελέτης; Ίσως όλα αυτά και να την βοήθησαν. Όμως η σπουδαιότερη αιτία ήταν κάτι πολύ απλό. Ήταν πρόθυμη να δοκιμάσει.

Όταν εγώ έκανα πίσω επειδή δεν ήξερα τι να πω, εκείνη έμπαινε μπροστά και προσπαθούσε. Όταν δινόταν η ευκαιρία να βρεθούμε με άτομα που μιλούσαν Ισπανικά, εγώ την απέφευγα. Η αδελφή μου δεν άφηνε ευκαιρία να πάει χαμένη ώστε να εξασκηθεί.

Έκανε πολλά λάθη και μερικές φορές έδειχνε και λίγο γελοία. Στην ουσία, ενώ στην αρχή μπορούσα να την κοροϊδεύω για τις λέξεις που έλεγε λάθος, αυτό δεν την σταματούσε. Ανακάλυπτε τι

1. βλ. Ιησού του Ναυή 6:1-27
2. βλ. Σαμουήλ Α' 17
3. "Ο John Grisham σηματοδοτεί την 20η επέτειο του A Time to Kill," από τον Dennis Moore, USA Today
4. Φιλιππησίους 4:13

έλεγε λάθος, μάθαινε πώς να το πει σωστά και προσπαθούσε ξανά.

Αναρωτιέμαι πόσα πράγματα μου διέφυγαν απλά και μόνο επειδή εγώ φοβήθηκα μήπως και αποτύχω, ή μήπως φανώ λίγο αδέξια; Και κάτι άλλο πιο σημαντικό, τι μεγάλα σχέδια πιθανόν να είχε για μένα ο Θεός τα οποία μου διέφυγαν για τον ίδιο λόγο;

Ίσως και τα πράγματα να μην φαίνονται πια και τόσο δύσκολα όταν κάποιος επιτυγχάνει τους στόχους του, όμως κανένας δεν ξεκινάει σαν ήρωας. Όλοι τους ήπρεπε να ρισκάρουν και να φανούν κάπως ανόητοι με σκοπό να εκπληρώσουν κάτι σπουδαίο.

Όταν ο Ιησούς του Ναυή και ο λαός του Ισραήλ κατέλαβαν την πόλη της Ιεριχούς, είχαν έναν δυνατό στρατό που ήδη είχε νικήσει άλλους εχθρούς. Όμως αντί για μάχη, ο Θεός τους είπε να περπατήσουν γύρω από την πόλη. Μπορείτε να φανταστείτε τι σκέπτονταν την τρίτη και τέταρτη μέρα: *Λοιπόν, περπατάμε εδώ και μέρες και τίποτα δεν συνέβη. Ο στρατός της Ιεριχούς γελάει μαζί μας. Πόσο ανόητοι πρέπει να φαινόμαστε!*

Όμως δεν τα παράτησαν και επειδή ακολούθησαν τις οδηγίες του Θεού, ανεξάρτητα το πόσο ανόητοι έδειχναν, τα τείχη έπεσαν και η πόλη κυριεύθηκε.¹

Ο Δαβίδ ήταν ο τελευταίος υποψήφιος για να αντιμετωπίσει τον γίγαντα Γολιάθ. Δεν είχε εκπαίδευση στα όπλα, ούτε πολεμικές δεξιότητες, ούτε ιστορικό στο να αγωνίζεται ενάντια σε γίγαντες. Συν τοις άλλοις, ήταν και λίγο κοκαλιάρης σαν έφηβος.

Όμως άφησε τίποτα απ' όλα αυτά να τον εμποδίσουν; Όχι. Σταμάτησε όταν όλοι γέλαγαν μαζί του που προσφέρθηκε να πολεμήσει τον Γολιάθ; Σταμάτησε όταν ο Γολιάθ γέλαγε μαζί του; Ούτε που το σκέφτηκε. Δεν άφησε τίποτε να τον εμποδίσει στο διάβα του προς το πεπρωμένο του. Σηκώθηκε, φάνηκε λίγο αδέξιος και έδωσε ένα τέλος σε εκείνον τον γίγαντα.²

Η πρώτη νουβέλα του John Grisham's, *A Time to Kill*, στην αρχή ήταν μια αποτυχία. Το βιβλίο αυτό το απέρριψαν 16 εκδότες και περίπου δώδεκα εκδοτικές εταιρείες. Τελικά, μια μικρή εταιρεία τύπωσε 5.000 αντίτυπα και ο Grisham αγόρασε τα 1000 απ' αυτά για να τα πουλήσει προσωπικά. Έκανε τη δική του διαφημιστική καμπάνια, προωθώντας το βιβλίο του στη βιβλιοθήκη της πόλης του, μετά σε διάφορες

βιβλιοθήκες σε όλη την πολιτεία. Και χρειάστηκαν μερικοί μήνες πριν ξεπουλήσει όλα τα βιβλία που είχε. Φαντάζομαι πως θα ένοιωθε κάπως νευρικός και ίσως και λίγο ανόητος προσπαθώντας να πουλήσει το ίδιο του το βιβλίο σε ξένους. Αναρωτιέμαι αν σκέφθηκε ποτέ του ότι, *μάλλον θα πρέπει να τα παρατήσω*. Συγχρόνως όμως εκείνη την εποχή ο Grisham συνέχιζε να γράφει και ετοιμάσε και μια δεύτερη νουβέλα, *The Firm*, η οποία έγινε αμέσως επιτυχία. Η αποφανιστικότητα του έφερε αποτέλεσμα.³

Η Βίβλος λέει ότι μπορώ να κάνω «τα πάντα δια του Χριστού που με ενδυναμώνει».⁴ Δεν λέει «να κάνω τα πάντα τέλεια, χωρίς λάθη», ή «τα πάντα εύκολα, χωρίς να φαίνομαι ανόητος». Αν είχαν έτσι τα πράγματα, δεν θα Τον χρειαζόμουν να μου δώσει δύναμη. Θα κινιόμουν μέσα στη ζωή χωρίς καμιά προσπάθεια.

Απαιτεί δύναμη να το ρισκάρεις και να δείχνεις κάπως ανόητος. Απαιτεί δύναμη να αποτύχεις και να συνεχίζεις να προσπαθείς. Απαιτεί δύναμη να προσπαθείς κάτι που φαίνεται τρελό ή εξωπραγματικό. Όμως αυτή είναι η δύναμη που υποσχέθηκε να μας δώσει ο Θεός.

Μήπως υπάρχει κάτι που προσπαθείς κι εσύ να αποφύγεις επειδή φοβάσαι μην αποτύχεις; Προσπαθείς να αποφύγεις κάποια πρόκληση στη ζωή σου επειδή δεν θέλεις να φαίνεσαι κάπως ηλίθιος αν τα θαλασσοσώσεις; Αν ναι, σταμάτα, γύρνα πίσω, κοίταξε κατάφατσα εκείνη την πρόκληση και αντιμετώπισέ την! Τόλμησε να φανείς λίγο αδέξιος και νίκησε!

Η MARIE STORY ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΩΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΣΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΓΙΑ ΑΣΤΕΓΟΥΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ ΚΑΙ ΤΗΓΑΝΙΑ

Όταν μεις στη κουζίνα κάποιου που του αρέσει να μαγειρεύει τα δικά του γεύματα και μαγειρεύει και καλά, δεν θα δεις ράφια γεμάτα πεντακάθαρες, αγραντζούνιστες κατσαρόλες και αγραντζούνιστα τηγάνια. Αντιθέτως, οι κατσαρόλες και τα τηγάνια έχουν ψεγάδια. Έχουν βαθουλώματα, γρατζουνιές και υπολείμματα από λίγδα. Μήπως αυτά τα ψεγάδια τα εμποδίζουν απ' το να χρησιμοποιηθούν; Όχι.

Ρωτήστε οποιονδήποτε μάγειρα ποια είναι τα αγαπημένα του κατσαρόλια και τηγάνια. Μάλλον θα είναι εκείνα που τον εξυπηρετούν περισσότερο, που έχουν δοκιμαστεί και αποδειχτεί στη χρήση. Συχνά είναι αυτά που έχουν χρησιμοποιηθεί το περισσότερο και έχουν τα σημάδια να το δείξουν.

Ευχαρίστησέ Με για τις προκλήσεις στη ζωή σου.

Εμπιστέψου Εμένα ότι είμαι μαζί σου εκεί που βρίσκεσαι και Εγώ θα σου δείξω ποιο είναι το επόμενο βήμα σου. Εμπιστέψου Εμένα να σε βγάλω μέσα απ' τις δοκιμασίες πιο σοφό, πιο δυνατό, ένα καλύτερο άτομο, του οποίου η ζωή αποφέρει καλό καρπό για σένα, για τους άλλους και το βασιλείό Μου. Αντί να θρηνείς για τα λάθη σου ή να χάνεις τον χρόνο σου ευχόμενος να είχες κάνει διαφορετικές επιλογές, ζήτησε από Εμένα να σε χρησιμοποιήσω εκεί που είσαι.

Μπορεί να γίνεις ένα από εκείνα τα πιστά, χρήσιμα και αξιόπιστα κατσαρόλια και τηγάνια που είναι τόσο εύχρηστα και πολύτιμα για Εμένα τον αρχιμάγειρά σου.

Μαζί μπορούμε να κάνουμε υπέροχα πράγματα!